

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Jinty Caenepeel

tegen

Nieuwsblad.be

Met drie mails van 12 en 13 december 2019 dient de heer Christophe Jooris namens zijn neef, de heer Jinty Caenepeel, een klacht in tegen Nieuwsblad.be. De heer Caenepeel bevestigt de klacht van zijn oom met een mail van 14 januari 2020. Aanleiding is een artikel van 10 december 2019 onder de titel *Profvoetballer Jinty Caenepeel staat terecht voor vechtpartij: slachtoffer liep breuk op*. Redactiemanager Toon van den Meijdenberg van Mediahuis antwoordt met een brief van 15 januari 2020, waarop Christophe Jooris en Jinty Caenepeel reageren met drie mails van 16 en 17 januari en Toon van den Meijdenberg opnieuw repliceert met een brief van 20 januari 2020.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 19 juni 2020. Jinty Caenepeel en Christophe Jooris woonden de hoorzitting bij. Voor Nieuwsblad.be was Toon van den Meijdenberg aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel gaat over voetballer Jinty Caenepeel, die zich voor de Brugse correctionele rechtbank moest verantwoorden voor opzettelijke slagen en verwondingen naar aanleiding van een vechtpartij in de Oostendse uitgaansbuurt, waarbij het slachtoffer een sleutelbeenbreuk opliep. Het artikel vermeldt de standpunten van de procureur en de verdediging. De procureur verwees naar vijf eerdere veroordelingen van de beklaagde, onder andere voor een ongeval met vluchtmisdrijf en voor rijden onder invloed van cannabis. De verdediging vroeg de vrijspraak op basis van wettige zelfverdediging.

Het artikel geeft een kort overzicht van de voetbalcarrière van Caenepeel, die in de Jupiler Pro League enkele wedstrijden speelde voor AA Gent en Cercle Brugge, waarna hij naar FC Eindhoven en Excelsior uit Rotterdam trok. Nu speelt hij voor Knokke in de tweede klasse amateurs.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER zegt dat het artikel hem onterecht identificeert en daardoor zijn voetbalcarrière belemmert en schaadt.

Klager is geen publiek figuur. Hij speelt niet meer in eerste klasse en is niet bekend, mensen op straat herkennen hem niet. Hij gaf als voetballer wel interviews, maar tegen zijn zin en alleen omdat de clubs het hem vroegen. Toch vermeldt het artikel zijn naam en voornaam, terwijl de site dat bij andere beklaagden en rechtszaken niet doet. Klager speelde één goed seizoen in de hoogste voetbalklasse en daarna niet meer. Tot 2018 speelde hij bij de eerste ploeg van Excelsior Rotterdam, daarna nog een jaar bij de beloften. Voordien speelde hij twee

seizoenen bij FC Eindhoven en daarvoor bij Cercle Brugge en AA Gent. Nu speelt hij op een veel lager niveau.

Het artikel combineert onterecht privéleven en voetbal en schaadt zo klager zijn carrière. Door naar de rechtszaak en eerdere veroordelingen te verwijzen, belemmert Nieuwsblad.be zijn voetbalcarrière en zoektocht naar werk. De artikels blijven online en voetbalclubs en werkgevers kunnen ze lezen. Daardoor hebben ploegen afgehaakt, zoals een club uit Portugal.

Het artikel heeft geen maatschappelijk belang. Het bevat geen fouten, maar de klacht gaat niet over de inhoud, wel over het feit dát het geschreven wordt. Iedereen begaat wel eens een misstap en dat is privé. Het is niet maatschappelijk relevant en niet iedereen moet weten wat er in het privéleven gebeurt. Dat interesseert de mensen niet.

Nieuwsblad.be zegt dat een beroepsvoetballer een voorbeeldfunctie heeft, maar klager spreekt dat tegen. Hij verwijst naar een opiniebijdrage van twee filosofen die zeggen dat topvoetballers geen voorbeeldfunctie horen te hebben en daar ook niet voor gekozen hebben. Het is niet omdat jonge supporters topvoetballers vaak imiteren, dat zij de functie hebben om geïmiteerd te worden.

Nieuwsblad.be verwijst in zijn repliek ook naar het vonnis in de rechtszaak over de vechtpartij. Klager neemt er aanstoot aan dat de redactie dit vonnis kon inkijken en spreekt van een inbreuk op de privacy.

NIEUWSBLAD.BE zegt dat de context van het artikel de vermelding van de naam en voornaam van klager verantwoordt.

Klager speelde in de Jupiler Pro League en nadien in de hoogste klasse in Nederland. Hij stond terecht en werd nadien veroordeeld voor opzettelijke slagen en verwondingen. De vechtpartij waarvoor hij zich moest verantwoorden, was geen eenmalige uitschuiver. Klager liep eerdere veroordelingen op in België en Nederland wegens verkeersinbreuken, vluchtmisdrijf en cannabisgebruik.

De media dragen bij aan de naambekendheid, roem en marktwaarde van voetballers. Ze mogen hun naam ook noemen als ze betrokken raken in een publieke rechtszaak. Het publiek en de voetbalclubs hebben het recht om dit te weten. Het behoort tot het recht op informatie en het recht van het publiek om geïnformeerd te worden. Het is in België en het buitenland een gevestigde praktijk dat bekende sporters geen aanspraak kunnen maken op anonimiteit als ze zich schuldig maken aan strafbare feiten en dat media hierover verslag mogen uitbrengen. Overigens kijkt ook de Geschillencommissie van de Voetbalbond bij beoordelingen niet alleen naar wat er op, maar ook naar wat er rond het veld en in de privésituatie gebeurt.

Beroepsvoetballers hebben ook een voorbeeldfunctie. Ze kunnen hun beroep uitoefenen bij de gratie van het publiek en hebben dan ook een maatschappelijke verantwoordelijkheid, omdat ze voor velen helden en rolmodellen zijn. Dat ze een voorbeeldfunctie hebben blijkt uit uitspraken van de Geschillencommissie, van rechtbanken, van advocaten (zoals de advocaat van Jordan Lukaku), van clubs en van spelers zelf, onder wie Rode Duivels.

De berichtgeving is maatschappelijk relevant en ook andere media hebben er aandacht aan besteed. Sportmensen zijn niet alleen te aanbidden goden en het is relevant om aan te duiden dat rechtbanken bekende figuren op dezelfde manier behandelen als gewone mensen.

Nieuwsblad.be wijst ten slotte op de openbaarheid van de rechtszaak. Het gaat om een verslag van een openbare zitting en een in het openbaar uitgesproken vonnis.

BESLISSING

Klager heeft recent op hoog niveau gevoetbald in België en Nederland en speelt nu nog in een lagere klasse. In het voetbalmilieu speelde en speelt hij een publieke rol en genoot en geniet hij mediabekendheid. Hij kan dan ook beschouwd worden als een publiek figuur. Bij gerechtelijke verslaggeving is het geoorloofd om een publiek figuur volledig te identificeren, wat volgens de richtlijn bij artikel 23 van de Code geldt voor zowel verdachten als veroordeelden. Beide elementen zijn van toepassing, waar de journalist schrijft dat klager zich voor de rechtbank moest verantwoorden voor een vechtpartij en eerder verschillende veroordelingen opliep voor andere feiten. Klager spreekt dit niet tegen. Gezien deze context is volledige identificatie verantwoord.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 2 juli 2020